

Najvišji slovenski grob

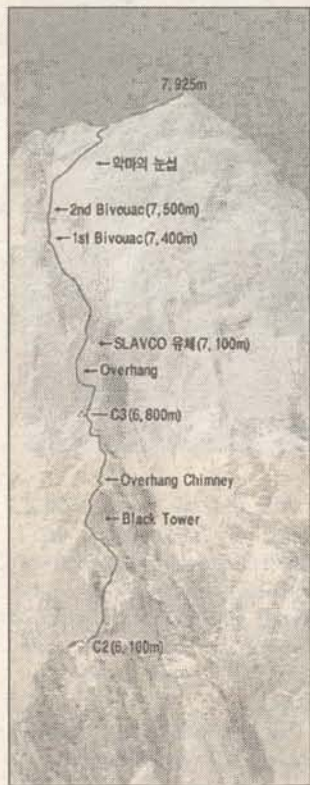
Alpinisti iz Južne Koreje so julija letos na višini 7100 metrov na pobočjih skoraj osemtisočmetske himalajske gore Gašerbrum IV našli truplo pred dvema letoma pogrešanega Slavka Svetičiča – Takrat je po zahodni steni sam hotel priplezati na vrh te gore – Korejci so slovenskim gornikom sporočili uradno novico o najdbi na svetovnem srečanju planinskih organizacij v Kranjski Gori

Kranjska Gora, 5. oktobra

Na letni generalni skupščini Mednarodne zveze planinskih organizacij UIAA konec minulega tedna v Kranjski Gori, na kateri je bilo od 73 državnih združenj z okoli dvema milijonoma članov navzočih 46 planinskih zvez od Pakistana, ZDA, Hongkonga, Kitajske in Tajvana do Argentine, Rusije in predvsem planinskih zvez vseh alpskih držav, so alpinisti iz Južne Koreje svojim slovenskim kolegom uradno sporočili, da so v Himalaji našli truplo pred dvema letoma smrtno ponesrečenega Slavka Svetičiča. Ko so se julija letos vračali z vrha 7925 metrov visokega Gašerbruma IV, so na nadmorski višini 7100 metrov našli nesrečnega slovenskega plezalca, ki se je odločil, da bo čisto sam in seveda po alpsko, v enem zamahu in z opremo, ki jo je lahko sam nosil na goro, priplezal na ta skoraj osemtisočmetski himalajski gorski vrh.

Slovenska mini odprava, v kateri so bili poleg Svetičiča še trije alpinisti, ki so odšli z njim izključno zato, ker po pakistanskih predpisih

en sam človek ne more sestavljati alpinistične odprave, ampak morajo biti v skupini najmanj štirje, je prišla v Pakistan in v bazni tabor na koncu ledenika Baltoro pod

Gašerbrum IV s smerjo sestopa letošnje južnokorejske odprave in z vrisanim krajem, kjer so našli truplo nesrečnega slovenskega alpinista.

Gašerbrumom IV v neposredni bližini druge najvišje gore sveta, 8611 metrov visokega K2, prve dni junija 1995. Na Gašerbrum se je Svetičič odločil po zahodni steni plezati sam, čeprav je dotlej na vrh te gore od 20 močnih odprav uspelo priplezati le Italijanom leta 1958 in mešani avstralsko-ameriški odpravi leta 1986, po zahodni steni pa nasploh še nikomur.

Slavko Svetičič, vrhunski slovenski alpinist, je bil pod goro prav tedaj, ko je proti njenemu vrhu plezala tudi močna 19-članska odprava iz Južne Koreje. Štirje Slovenci – tehnični vodja odprave je bil Tomaž Jamnik iz Kranja – so na višini 5400 metrov postavili šotorček za prvi višinski tabor, od koder je Svetičič sam dvakrat plezal do višine 6500 metrov, da si je od blizu ogledal steno, in se v zelo spremenljivem vremenu vrnil v bazo. Odločil, da bo plezal po centralnem stebru, ki se ga je lotil 16. junija. Priplezal je do višine približno 7000 metrov, do koder so ga lahko tovariši spremljali iz baze s teleskopom. Do 19. junija je bilo lepo vreme, potem se je pokvarilo, goro so zagrnila megla in oblaki, začelo

»Truplo smo napol zakopano pod snegom in ledom našli v težko dostopnem kraju na višini 7100 metrov.«

je snežiti, 19. junija pa se je plezalec zadnjič javil po brezžični radijski zvezi. Do 24. junija je bilo na gori, s katere ni bilo glasu o slovenskem alpinistu, brezupno slabo vreme, ko se je spet zjasnilo, pa tam ni bilo nobenega sledu o mladeniču. Korejci, ki so zaradi svojih potreb s helikopterjem pregledali pobočje gore, pogrešanega niso videli.

Letošnjega maja so južnokorejski alpinisti hoteli poravnati dolg do gore, ki jih je pred dvema letoma zavrnila. 12-članska odprava je spet odšla pod Gašerbrum IV, trem članom je 18. julija

»po dveh mesecih agonije na gori«, kot so napisali v poročilu, uspelo priplezati na vrh, med sestopom pa so na višini 7100 metrov napol zakopano pod snegom in ledom našli truplo Slavka Svetičiča.

»Pustili smo ga tam, ker leži na težko dostopnem in nevarnem kraju,« so Korejci povedali Slovincem v Kranjski Gori, »saj smo imeli dovolj težav, da smo sami varno sestopili z gore.«

Verjetno bo nesrečni slovenski alpinist v najvišjem slovenskem grobu počival vse večne čase.

Marjan Raztresen